

Nr 24.

Ankom till riksdagens kansli den 25 maj 1923 kl. 11 f. m.

Konstitutionsutskottets utlåtande i anledning av motioner med förslag till lag om ändrad lydelse av § 1 i förordningen om landsting.

Till konstitutionsutskottet hava hänvisats de likalydande motionerna nr 126 i första kammaren av herr *Nilsson* i Skottlandshus m. fl. och nr 170 i andra kammaren av herr *Rehn* m. fl., däri motionärerna hemställt, att riksdagen ville för sin del antaga följande

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av § 1 i förordningen om landsting den 21 mars 1862.

Härigenom förordnas, att § 1 i förordningen om landsting den 21 mars 1862 skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 1.

I varje län skall finnas ett landsting, sammansatt av valda ombud från länets landsbygd och städer; dock att detta stadgande, ävensom vad här nedan vidare föreskrives, icke äger tillämpning å stad, som har en folkmängd av minst en etthundrafemtiondedel av rikets hela invånarantal, eller å stad, som utträtt ur landsting och vars invånarantal ej minskats under det, som berättigat staden till utträde. Landstingsmännen äro i utövningen av sitt uppdrag icke bundna av valmäns föreskrifter.

Landstinget tillkommer att, i den ordning denna förordning stadgar, rådslå och besluta om för länet gemensamma angelägenheter, vilka avse den allmänna hushållningen, jordbrukets och andra näringars utveckling, anstalter för kommunikationsväsendets befordrande, hälsovård, undervisning, allmän ordning och säkerhet, med mera dylikt, såvitt dessa angelägenheter icke enligt gällande författningar tillhöra offentlig myndighets ämbetsåtgärd.

Landstinget tillkommer ock att rådslå och besluta om angelägenheter, som jämlikt lagen om allmänna vägar på landet ankomma på landstingets prövning; dock må ej i överläggningar och beslut rörande sådan angelägenhet deltaga ombud från landstingsområdets städer. Med de jämkningar, som härav föranledas, och såvitt annat ej följer av vad i nämnda lag är stadgat, skall vid behandling av sådan angelägenhet denna förordning i tillämpliga delar lända till efterrättelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1926 men skall redan dessförinnan vinna tillämpning, i den mån sådant föranledes av bestämmelserna i 8 kap. 2 § i lagen om allmänna vägar på landet.

*Utskottets
yttrande.*

Förevarande lagförslag står i omedelbart samband med det av samma motionärer framlagda förslaget till lag om allmänna vägar på landet. Sedan sistnämnda förslag av riksdagen avslagits, kan en ändring i landstingsförordningen i av motionärerna avsedd riktning vid denna riksdag icke ifrågakomma. Utskottet hemställer alltså,

att förevarande motioner icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 24 maj 1923.

På konstitutionsutskottets vägnar:

MAURITZ HELLBERG.

Närvarande: Herrar Hellberg, Strömberg, Thulin, Ljunggren, G. W. Hansson, von Geijer, Lyberg, N. J. M. Svensson, P. J. Gustafsson, Nils Anton Nilsson, Sävström, Magnusson i Tumhult, Jansson i Edsbäcken, Nilsson i Antnäs, K. A. Westman, Gustafson i Kasenberg, Carlström i Helgagård, Sjöström, Fast och Jensen.